

Sanda Nicucie

Clipa de refugiu

Sanda Nicucie

Clipa de refugiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NICUCIE, SANDA

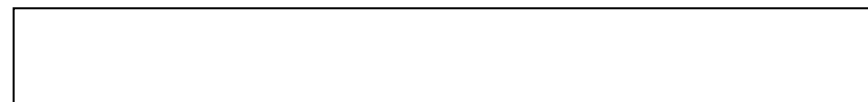
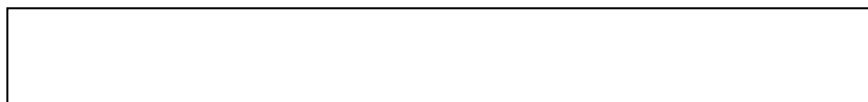
Clipa de refugiu / Sanda Nicucie. - Drobeta-Turnu Severin :
Editura 3D, 2007

ISBN 978-973-88366-2-4

821.135.1-1

Clipa de refugiu

Sanda Nicu

Prezența ta

Prezența ta... mă doare atât de tare,
încât dacă-aș putea
te-aș interzice prin lege.
... dar cu ordonanță de urgență
te-aș aduce înapoi,
...pentru că absența ta m-ar ucide.

Lacrima de lună

Tu știi, iubirea noastră are,
doar viitor și nu trecut.
azi pun o lacrimă de soare
pe pleoapa care ți-o sărut.

Și te cuprind cu toată vina,
iubirii care ne-mpresoară.
eu care ieri ți-am fost străina,
azi te iubesc întâia oară.

Visez o viață ce-o să vină,
visez o clipă ce nu doare!
în care nu-ți mai sunt străină,
iar tu mi-ești lacrimă de soare.

Și-ți jur cu toată-a mea tărie!
n-am să trăiesc iar fără rost.
o lacrimă mi-e bucurie,
și las în urmă tot ce-a fost.

Tu știi, iubirea noastră are
un vis, de-a pururi împreună.
să-mi fii o lacrimă de soare,
să-ți fii o lacrimă de lună.

15.03.2007

Hai!

hai să petrecem noaptea împreună,
a doua noapte din acest prăpăd.
când s-or porni eclipsele de lună
de ochii tăi, nici cerul n-o să-l văd.

ne vom iubi cum n-a mai fost să fie,
tăcerea mea îți va părea cu rost.
sărutul meu va fi pe veșnicie,
un început ce până-acum n-a fost.

iar ochii mei prin ochii tăi vor cerne,
aceasta împlinire spre păcat.
o iarnă, ce cuprinde în troiene
ceva ce până astăzi n-a fost dat!

hai să petrecem ziua împreună,
a doua zi și viața următoare.
ne vor lega eclipsele de lună
și ne-or iubi eclipsele de soare.

13.03.2007

Totuși

Ești aici mereu
mă iubești, dar eu,
tot mai știu și știu că vei pleca.
Mă trezesc plângând
visuri culegând
ce le-arunci zâmbind în urma ta.

Poate că greșesc
dar azi te iubesc
mai presus de faptă și cuvânt.
Totuși, totuși ...știu
măine, mai târziu...
nu-i nimic de-a pururi pe pământ.

Suntem amândoi
dragoste și ploi,
o legendă tocmai s-a născut.
Dacă vei pleca
știi... Te voi chema
s-o trăim din nou de la-nceput.

09.04.2007

Destin de iubire

Azi legile lumii nescrise
dau vieții și nouă de știre
e totul posibil în vise
posibil e tot în iubire.

Mă-nchin cu ideile toate
și gândul prin iaduri mi-l trec
știind și sperând că se poate
iubind, mai ușor, să mă plec!

Mi-e viața speranță și vise,
iar versul mi-l simt azi destin.
în legile lumii nescrise...
poți face prea mult din puțin.

Stăpân peste lume o clipă,
și rege pe gând și idei.
pe-un umăr de porți o aripă
și zboruri din viața de ieri.

Cum toate ce sunt îmi dau veste
pe iarbă, pe stele și foc.
trăiesc cum n-a fost - o poveste...
doar fiindcă ești... Ce noroc!

23.02.2007

M-am risipit

M-au viscolit și ierni și timp și viață
În graba lor furtuni m-au tot cernut.
De-ar fi să plâng, mi-e lacrima de gheață.
M-am risipit, m-am adunat, și-atât.

Am strâns mereu în pumnul meu averi,
Trușă stăpânul lumii m-am crezut.
Pe umeri aplecați, ducând poveri.
M-am risipit, m-am adunat, și-atât.

Aș mai visa, de-aș mai avea eu vise
Sau dacă-aș ști prea bine ce-am pierdut.
Trecut-au anii, tâmpilele mi-s ninse.
M-am risipit, m-am adunat și-atât.

Iar azi, când tu îmi bați în suflet iară
Iubirii să-i mai facem legământ...
Nu știu de ieri, sau pui, altă povară
M-aș aduna... de-aș ști pe unde sunt...

18.02.2007

Aceasta primăvara nu mai vine!

În gând pierdut, așa mă află zorii
tristețile îmi bat în tâmpile, iară,
de dorul tău s-au sinucis cocorii,
și anu-acesta n-avem primăvară.

Au tot murit devreme ghiociei,
neavând vreo șansă-n lipsă de idei.
simbol în grabă, dăruieți femeii.
fără apel, s-au sinucis și ei –

Nu aștepta aducerile aminte,
această primăvară nu mai vine!
a înghețat supusă și cuminte
cu-n ultim gând ce l-a trimis spre tine.

În timp pierdut, așa mă află zorii,
destin pustiu și fără nici-un vis...
cum să mai chem în viața mea cocorii?
când au murit, pe veci, s-au sinucis...

16.02.2007

De dorul tău

De dorul tău scriu dragostea pe frunze
câte un gând pe toamnă și pe vânt.
Te-aș săruta ușor, ușor, pe buze
în șoapte ca un sacru legământ.

De dorul tău scriu dragostea pe cer
furtunilor ce n-or uita să vină
Și cu îndemn din șoaptă spre mister
Eu te condamn pe veci să-mi fii lumină!

De dorul tău scriu dragostea pe stele
pe ploaie scriu, pe fiecare nor.
Și te sărut lumina vieții mele
cu un sărut ușor, ușor, ușor...

09.02.2007

și dacă

și dacă toate se întâmplă
și dacă toate au un rost
durerea îmi alung din tâmplă
și-alung trecutul cu ce-a fost.

și astăzi când te-am întâlnit
degeaba-mi spui că nu ești tu
eu știu că tocmai am trăit
un da posibil altui nu.

și dacă pe din două-s toate
și-i viitor precum trecut
te-aștept știind că se mai poate
să-mi fii un da de la-nceput.

08.04.2007

Te-aș fi iubit

Te-aș fi iubit cum nici n-ai fi gândit,
Și n-ai sperat că ar putea să fie.
Mai mult de vis, mai mult de nebunie,
Mai mult ca viața mea te-aș fi iubit!

Dar toate întâmplându-se cu rost,
Știu, mai presus de gânduri și idei,
Te-aș fi iubit așa cum n-a mai fost.
Dar tu (normal) iubești altă femeie!

Te-aș fi iubit așa cum n-a fost scris,
Și nu va fi decât în poezie.
Eu, dintr-un vis îți dăruiam, alt vis,
Dar ce păcat, că nu a fost să fie!

06.04.2007

Mielul

Născut deja sub zodie de moarte
 Prea timpuriu și mult prea ...omenesc.
 De sfânta zi – un mâine mai desparte.
 Iar ei te vor tăia în mod firesc!

.....
 Azi pregătiri în curte se tot fac...
 Și se-aprind focuri – mieii azi se taie.
 Un gol imens lovește în stomac...
 Dar cine vrea să vadă ce simte biata oaie?

Privind prin gard în neputința-i mare,
 Cum mielul e jertfit și-apoi e dus în casă.
 Aleargă dintr-o parte în marea-i disperare
 Și ea este tot mamă, dar nimănui nu-i pasă !

Iar lacrimile-i curg și simte-o ură aspră
 Pe omul care râde...și-a început și ploaia.
 Doar un copil din joaca, se-oprește, gura cască...
 Mamico ia privește, să vezi că plânge oaia!

06.04.2007

Nebunii lumii

Să merg cu tine într-un vis de-o zi
 Să ne cuprindă patimi și dorinți.
 Atât de mult spre nu ne amăgi,
 Că revenim la viață mai cuminți.

Să ne oprim privindu-ne... Mirare!
 În tot ce-ți sunt și-n tot ce tu îmi ești,
 Să nu existe semne de-ntrebare...
 Ci doar nescrise taine și povești.

Să merg cu tine într-un vis și iară
 Prăpastia să nu mai fie scut...
 Să fim nebunii lumii ce aflară,
 Cum să trăiască-un vis de la-nceput.

03.04.2007

Dorința

Aș vrea să te cuprind într-un cuvânt,
Ce n-a fost zis dar ar putea să fie:
O taină! O legendă! Legământ!
Sau de ce nu? Un pas spre nebunie.

Aș vrea să te cuprind într-un sărut,
Ușor pe pleoape ca o adiere,
Ce îți soptește-ncet, încet că sunt,
Mai mult decât uitare sau tăcere.

Aș vrea atât de mult și-atât din toate!
Să râd, să cânt și aripi ca să zbor,
Spre înălțimi mai mult decât se poate.
Iar clipa s-o opresc. Doar cât să mor!

02.04.2007

Mi-e dor

Mi-e dor de-o primăvară ce-a trecut,
de-o primăvară cum n-a fost să fie!
De firul ierbii verde de-nceput,
de tine, ce te-ai dus, copilărie.

Mi-e dor de grâul verde de acasă,
prin care alergam cu păru-n vânt.
De pâinea aburind pusă pe masă,
de-al mamei glas și limpede cuvânt.

Mi-e dor de-o primăvară ce nu este
decât trecut, trecut și iar trecut!
Ce nu s-a scris, dar a ramas poveste,
povestea mea și-ntâiul meu sărut.

Mi-e dor de-o primăvară
cum n-a fost să fie!
de tine ce te-ai dus, copilărie.

01.04.2007

Doar să mă-ntorc la tine

Ca tu să pleci și eu să-ți spun adio,
E de ajuns o faptă sau cuvânt.
Eu astăzi știu și sigur tu vei ști-o...
Ne despărțim să ne-mpăcam plângând.

Ne despărțim c-așa a fost să fie...
Și ne-mpăcăm în ziua următoare.
Trăim eterna, marea nebunie
Din lacrimă, din zâmbet și culoare!

Ne despărțim c-așa ne este scris...
Azi, ce spun eu sau ce spui tu, nu-i bine.
Cu ultimul cuvânt ce l-am tot zis,
Eu am să plec, doar să mă-ntorc la tine.

29.03.2007

Ai să mă ierți

De-ți amintești, tu noaptea aceea-n care,
Aproape am uitat că totu-i vis.
Ai să mă ierți, că astăzi la plecare...
Te mai iubesc, așa cum ne-am promis.

Și-ai să-nțelegi că nu e dat nicicând,
Un drum din visul meu până la tine.
Chiar de ți-e greu și n-ai să uiți curând,
Ai să mă ierți... că te-am salvat de mine.

De-ți amintești, tu noaptea aceea-n care,
Atâtea lucruri simple ne-am promis...
Ai să mă ierți că astăzi, la plecare,
Rostiri cu -"am să revin" - s-au sinucis.

22.03.2007

Această zi în care...

și a venit și ziua-aceasta-n care,
ne despărțim pe veci, fără motiv.
când vină n-ai, dar vina tot mă doare,
iar rana-mi plânge sec. Definitiv.

tot repetam că eu trăiesc mistere,
tot repetam că mai trăiesc povești.
dar vise ce-au murit, mai pot să spere,
că ești ceva, ce sigur nu mai ești?

când mai presus de gânduri și de faptă,
mă amăgeai și tot mințai că-i bine.
o zi de ieri ... știai că ne așteaptă,
o zi de ieri... ți-a tot vorbit de mine.

și a venit și ziua-aceasta-n care,
tot repetam că va veni-ntr-o zi.
când vină n-ai, dar vina tot mă doare
atât de mult...spre-a nu te mai iubi.

20.03.2007

Spre munte

Îmi iau rucsacul și-am să plec în lume.
doar rătăcind pe drumuri fără rost,
fără-amintiri și fără tot ce-a fost ,
iar ploaia-ncet să-mi cadă peste urme.

și-ntr-un târziu de voi ajunge-n munte,
am să mă-opresc să-mi fie căpătâi.
ca un "remember" dragostei dintâi,
și un "hello" al tâmpelor cărunte.

Un cer senin să-mi fie mai aproape,
și brazii să-mi înduplece tăcerea.
iar vântul să-mi culeagă mângâierea,
sărutului ce încă-l simt pe pleoape.

Îmi iau rucsacul și-am să plec spre munte.
rătăcitor pe drumuri fără rost.
o peșteră să-mi fie adăpost,
de-aș vrea să mă întorc, să nu știu unde.

18.03.2007

Vine primăvara

Vine primăvara și îmi cântă-n sânge,
Mugur de cireasă, vișin înflorit.
Sub splendoarea albă, rana nu-mi mai plânge
Iar privirea-mi arde, verde-nmugurit.

Iarba văd cum crește răsărind din umeri,
Nu mai simt povara iernilor ce vin...
Am lăsat-o-n urma anilor mei tineri.
Vine primăvara! Azi mă nasc deplin!

Vifore cumplite nu-mi mai bat în geamuri,
Se întorc cocorii parcă-n veșnicii.
Sub un verde crud, azi se pleacă ramuri.
Vine primăvara! Tu de ce nu-mi vii?

17.03.2007

Clipa de refugiu

Într-o zi am găsit o adresă.
Aș putea-o numi întâmplare?
Destin?
Îmi imaginez că ești bruma de speranță
dintre vis și realitate...
Sau cine mai știe?
...poate lacrima ce se topește pe obraz în infinitatea timpului.

Nu pot să-ți spun adio!
Ești clipa de refugiu pe care-mi sprijin fruntea obosită de
neliniști.
S-ar putea ca visele mele să ucidă realitatea
și să te aștept mâine în prima gară
unde trenul meu va opri o secundă.
Iar ziua de mâine va lua forma abstractă
a fiecărei zi viitoare.
S-ar putea totuși să nu fie nimic.
O nebunie de-o clipă...
Dorința nebună de a ști că cineva se gândește la mine.
Voi urca atunci în alt tren
și voi pleca mai departe.
Fără speranța că într-o gară
sau într-un vis
mă poate aștepta cineva.

Tu știi?

Clipele trec...
mă-ntreb
ce-a mai rămas?
din ce-am clădit...
din ce-am sperat să fie?
spre cel din urmă,
trecător, popas.
ne îndreptăm, visând ...
ce nebunie!

Și ne trezim
străini
în miez de noapte.
și clipa dezrobim
în ultim gând.
cu visul mai aproape,
mai aproape
ne despărțim, ne regăsim,
plângând...

O clipa doar...
refugiu sau pustiu?
ne-ndeamnă
fruntea-ncet s-o rezemăm
o lacrima de soare ?
vis târziu?
speram... mă-ntreb:
tu știi,
ce mai sperăm?

10.03.2007

Atât de simplu

e-atât de simplu...
poți pleca.
nici nu te vreau, nici nu te strig.
în glasul tău,
privirea ta,
e-atâta gol și-atâta frig.
și ce vrei tu,
sau ce vreau eu,
demult nu știi, demult nu-ți cer.
uitând mereu,
de-i da sau nu
primesc puțin, puțin ofer.

să pleci ai vrea,
și-aș vrea să pleci,
nu mă iubești, nu te iubesc.
cu lacrimi seci,
de noi... de ea...
își râde viața-n mod firesc.

e-atât de simplu...
poți pleca...

05.03.2007

Vreau să fiu iubit și să iubesc!

Într-o viață-n care
 Și cuvântul doare,
 Eu privesc la tine și te cer,
 Să te pot iubi
 Fără a greși
 Și-a vedea minciuna ca mister.

Mai aud izvoare
 Iarba cum răsare,
 Vreau să fiu iubit și să iubesc!
 Doar surâs aș vrea,
 Dragoste ți-aș da
 Într-un fel al meu-dumnezeiesc.

Tu să-mi dai un vis,
 Eu cuvântul scris
 Și-am să stau pe veci în viața ta.
 Iar dacă-ai să pleci
 Și cu buze reci
 Te-oi dori și te voi rechema.

09.02.2007

Dacă-ți spun cine sunt

dacă-ți spun cine sunt,
 între cer și pământ,
 n-ai gândi un alt chip să iubești.
 m-ai cuprinde ușor,
 între lacrimi și dor,
 între patimi și taine lumești.

dacă-ți spun ce doresc,
 tot ce simt, ce iubesc,
 n-ai gândi că-i posibil, că sunt.
 m-ai cuprinde-n sărut,
 fără timp sau trecut,
 și pe veci m-ai lega jurământ.

13.03.2007

Te iubesc, așa cum te iubesc!

Te iubesc, cu cerul și pământul,
Te iubesc, precum mi-e dat s-o fac.
Port în suflet dragostea și cântul,
Sunt româncă, tatăl meu e dac!

Te iubesc, precum iubesc izvoare
Munți-mi sunt altar, refugiu sfânt.
Dunărea prin mine curge-n mare,
Argeșul mi-e leagăn și cuvânt.

Te iubesc, așa cum te iubesc,
Te iubesc în felul meu sărac...
Fără puncte, puncte -simplu și firesc.
Sunt româncă, tatăl meu e dac!

Te iubesc precum iubesc mândria
Cu-ndrăzneală fruntea o port sus!
Astăzi eu, țaranul ce-și iubește glia,
Pun iubirea brazdei, mai presus.

Te iubesc, așa cum te iubesc!
Eu urmașă astăzi lui Moș Roată
Lacrima și gând, sânge - românesc.
Să te-nșel? Posibil! Țara? Niciodată!
24.01.2007

Așteptând să vii

Între melodii,
Așteptând să vii,
Ascult ploaia cum îmi bate-n geam.
Ce păreri de rău...
Eu nu mai sunt eu.
Nu mai am trecut - amintiri, nu am.

De-ai trimite-n dar
Doar un vis hoinar,
Să-mi alunge dorul ce ți-l port.
Ți-l trimit apoi
Împărțit la doi,
Visul, fără tine mi-este mort.

Știu că n-are rost
Dar uitând cea fost,
Te iubesc doar când îmi ești plecat.
Dacă ai să vii
Trebuie să știi,
Râde viața într-un mod ciudat...

Repetări mereu
Fără tine... eu,
Nu mai am trecut -amintiri nu am.
Între melodii
Tot sperând să vii,
Ascult ploaia cum îmi bate-n geam...
19.01.2007

Voi ști că te-am pierdut

Azi știu că te-am pierdut pe undeva,
Între hotarul dintre da și nu.
A mai rămas doar gândul de-a uita,
Și-am să te uit – cum m-ai uitat și tu.

Și-am să te-alung de fiecare dată
Cum te mai simt ca un venin în sânge
Când arde repetarea blestemată
Din lacrima și gândul ce te plânge.

Nu te condamn spre-a nu te mai iubi,
Nici nu te cer când nu te pot avea.
Când întrebări se nasc pe unde-ai fi?
Voi ști că te-am pierdut pe undeva...

17.01.2007

Îmi trece viața!

Să mă aștepti iubita mea acasă.
Mai mult ca ieri, azi vieți-i simt securea.
Un semn că ești, la ușă, te rog lasă
Să știu de intru sau mă plimb aiurea.

Am să-ți aduc cadouri fel de fel,
Și toată-mbrățișarea ce te cere!
De nu, mă duc să rătăcesc rebel,
Pribeag ce sunt prin era altei ere!

Am să-ți aduc și sufletul de-ai vrea
Și amanet pun tâmpilele cărunte!
Dar înțelegi, tu poți, iubita mea?
Îmi trece viața doar cu amănunte!

Se duce anul și mă simt ciudat,
În gânduri simt poveri ce mă apasă.
Sunt mai bătrân, doar astăzi am aflat,
Iubita mea, te rog sa fii acasă!

10.01.2007

Spre iad sau rai?

*Când spui că mă dorești, aș vrea să știu ce simți.12
Mă mângâi cu privirea și mă săruți pe buze.14
Chiar dacă minți eu vreau să mă tot minți!10
Ce-mi pasă, dacă mâine tristeți o să mă-acuzați!14*

*Când spui că mă adori, aș vrea să mă adori.12
Deși mă amețești - de mine - mă dezbină.12
În patul ce ne-așteaptă ai pus atâtea flori,13
Dar numai trandafiri – și ai uitat de spini!12*

*Când spui că mă iubești mai mult ca niciodată,13
Că te iubesc îți spun - cum nici tu nu sperai...12
Din mărul ce-mi întinzi să gust măcar o dată,13
E un îndemn spre iad sau un îndemn spre rai?12*

25.12.2006

Dacă te vreau?

*Dacă te vreau? eu te ador!
și-aș da-o naibii de-ntâmplare,
tu chiar nu știi ce mult mă doare?
bat clopote vestind că mor!
Tu chiar nu știi?*

*Ce-mi pasă? Lumea să deducă
dacă mai suntem împreună,
când vocea ta încă-mi răsună
când doru-n mine se usucă
Tu chiar nu știi?*

*Dacă te vreau? Pentru o viață!
și-o veșnicie iar și iar,
când vise tu îmi dai în dar
de seara până dimineața
Tu chiar nu știi?*

30.12.2006

Mai cântă-mi azi iubirea

Încremenește clipa, nu pot s-o mai trăiesc
Azi lacrimi după lacrimi ofer că te-am pierdut.
Unde să scriu povestea în care te iubesc,
Din colțul cărei vieți s-o iau de la-nceput?

Tu ai plecat în ora când mă iubeai mai mult
Și îmi cântai iubirea pe-acorduri de chitară.
Eu tot privind prin tine, ce greu mi-a fost s-ascult...
Mai cântă-mi azi iubirea, iubește-mă tu iară!

Târziu este regretul, târzie mi-e chemarea
Și gândul ce te strigă, a-ntârziat și el.
Îmi urlă câini în suflet și-n minte disperarea
De a fugi spre tine... dar mai aștept nițel!

18.12.2006

Și Dunărea și munții între noi

La cumpăna de vieți, de gânduri și poveri
Purtate ca iluzii pe umeri, de-amândoi.
Tu ignorând pe mâine și anulând pe ieri,
Pui Dunărea, și munții, și timpul între noi.

Un gest să pot, aș vrea, să pot să te opresc!
Dar mâna mi-e inertă, cuvintele-mi sunt – surde.
Te las să pleci, în modul cel mai banal, firesc...
Și-apoi am să te strig, când n-am să știu nici unde!

Și-am să te uit probabil, cum ai să uiți și tu.
Ne-om întâlni în vise și-n alte emisfere.
Chiar dacă astăzi timpul și pentru noi trecu...
Nu-ți cer ca să rămâi, să te opresc - nu-mi cere!

Cât te-am iubit și doamne, ce vise și poveri,
Purtate ca iluzii, pe umeri, de-amândoi.
Cât m-ai iubi tu astăzi, cât m-ai iubit tu ieri,
Pui Dunărea, și munții, și timpul între noi.

28.12.2006

Dor de tata

Tristeți mă doboară și gânduri mă poartă
Pe stele de dor și pierdute povești.
Ce pustiu te-a chemat și ce umbră de soartă,
Să te strig ne-ncetat- tatăl meu unde ești?

Ai plecat într-o zi din Crăciunul cel mare
Te-au chemat la ei îngeri, sărbători să-ți petreci.
N-ai lăsat nici măcar, rămas bun - de plecare,
Nu aveai cum să știi, că plecarea-i pe veci!

Am atâtea să-mi ierți și atâtea să-ți spun,
Tot mai cred an de an la Crăciunul cel sfânt,
C-ai să vii, chiar și-n vis - tu părinte-al meu bun,
Tu, ce azi mi-ai rămas, numai cer și pământ!

Mă acuză cuvinte, nerostite la vreme
Și rana mă doare, fără leacuri, din piept.
Din Crăciunul ce-a fost prea grăbit să te cheme,
În pridvorul de-acasă, să mai vii - te aștept!

(această poezie este inspirată din gândurile
și dedicată lui Vali.B)

19.12.2006

Din ce-a fost

Trece zi după zi
Mă îndemn
Ceas de ceas
Să-ți mai dau câte-un semn...
Te mai strig fără glas,
Dorul meu unde ești?
Dorul meu, de-ai mai fi...
Între lucruri firești
Trece zi după zi,
Din ce-a fost, ce-a rămas?

Fruntea-mi cade azi lin
Pe-agonie de vers,
Mai trimit câte-un semn
Deși-l simt fără sens...
A fost mult din puțin
Și-a rămas doar blestem.
Te simt azi ca și când
În zadar te mai chem.

Ce-a rămas nerostit
Nerostit va muri.
Am urât, am iubit...
N-ai puterea de-a știi
În zadar te mai chem...
În zadar te-oi iubi!
Zi de zi, ceas de ceas
Îți mai dau câte-un semn...

Din ce-a fost, ce-a rămas?

23.11.2006

Ultima toamnă

E-o toamnă de vis, speranță mai este...
În palme îmi cresc nebun crizanteme.
Iubesc cum n-a fost, nici vis sau poveste.
Prin frunze ce cad, las gând să te cheme.

E-o toamna de vis, dar e ultima toamnă...
Măine va ninge și vom plânge-amândoi.
Sărută-mi, de poți, crizantema din palmă,
Când încă nu-i iarnă în suflet la noi.

Iubesc cum n-a fost nici vis, nici poveste...
Nici mâine, la fel nu va fi – Eu o știu.
E-o toamna de vis, speranță mai este...
Pe frunze, pe cer, pe ape - îți scriu!

Sărută-mi, de poți, crizantema din palmă
E-o toamna de vis, dar e ultima toamnă...

11.11.2006

Adio!

Cât mi-e astăzi dor de tine
Îmi simt sufletul cum doare!
Aș muri să-ți fie bine,
Renăscând din disperare.

Rămas bun, și tu, și eu
Rămas bun și vieții-n doi.
Din născând, înspre mereu...
Noi, pierduți de amândoi.

Cât mi-e astăzi dor de tine
Te iubesc, dar spun - Adio !
Și te las să-ți fie bine
Doar murind (și nu vei ști-o).

Rămas bun, și tu, și eu
Fiecare, vine, pleacă
Din născând înspre mereu,
Nu avem nici loc de – DACĂ !

Dacă voi putea rămâne,
Dacă mă implori să stau.
Dacă mă mai strigi pe nume,
Dacă nume pot să-ți dau.

Cât mi-e astăzi dor de tine
N-ai să știi și n-am să-ți spun
Doar plecând îmi va fi bine
Deci adio ! Rămas bun !

08.11.2006

Îmi pare rău

Nu am regrete, n-am trăit aiurea,
O viața am iubit și mai iubesc.
Sunt răzvrătit doar că așa mi-e firea,
Și-mi pare rău doar că îmbătrânesc!

Nu-mi pare rău că lumea nu mă place
Aș fi doar trist de m-ai urî și tu...
Acesta-s eu și nu mai am ce face
Da-mi pare rău ca viața îmi trecu'!

Nebun iubesc de-i toamna, iarna, vară
Îmi place lucrul simplu și firesc.
Cum sufletul rămâne-n primăvară,
Îmi pare rău doar că îmbătrânesc!

Iar dacă plec cândva, vreau să știu unde
Cum mi-e plecarea și-unde mă opresc!
Atât de rău îmi pare, c-aș ascunde,
Această teamă-a unui gând firesc.

Îmi pare rău doar că îmbătrânesc...
Și voi pleca fără să știu și unde...

06.10.2006

Trăiește-ți clipa!

Trăiește-ți clipa și privește-n sus
Nu-ți arunca mândria de podele!
Când viața ne tot duce spre apus,
De ce să n-o trăim privind la stele?

Întinde cât poți mâna și ia atunci ce vrei
Și egoist să strângi în pumn – e-al meu!
Iar de ceva nu merge, să numeri pân' la trei
Îți spui că asta-i viața, și mergi pe drumul tău.

Trăiește-ți viața chiar de-ar fi cu ora
Și chiar de-ar fi invidii să răsfrângi.
Azi dacă ești alături sau contra tuturor
Indiferent cât râzi, mâine tot singur plângi!

Iubește clipa, viața, că mâine-i prea târziu
Iubește nebunește ca pentru 'ntâia oară!
Fă-ți sufletul să cânte și când îl simți pustiu,
Și râzi până la lacrimi când răni încep să doară.

O viață avem și doamne cum se duce,
Trăiește-o cât poți tu de vertical!
Din tine nu rămâne decât o biata cruce
Și-eternitatea toată...
Dar pe orizontal!

Pe sub castani

Cu pas smerit mă plimb pe sub castani
Bătut de vânt, de viața și amăgit de ani...
Câte regrete, amintiri și vise...
Promisiuni ce le-am lăsat – promise.

Mai cade-o frunză – toamna muribundă
Se duce ea ... eu mor câte-o secundă...
O lacrimă îmi curge și-o sorb pentru trecut,
Aș bea potop de lacrimi s-o iau de la-nceput.

Să te mai simt din nou și tu să mă mai simți
Să te mai mint o dată ca tu să mă tot minți.
Te vreau iar tinerețe, vreau viață înapoi,
Ca astăzi parca-s toamna și iarna dintre noi!

Cu pas smerit și-aiurea mă plimb pe sub castani,
Degeaba gându-i tânăr cu douăzeci de ani.
Privind încet la toamnă, văd dragostea mea scrisă
Pe frunzele ce mor... de azi, tot... interzisă!

M-așteaptă – ce m-așteaptă și mâine ce va fi?
Mă-mpiedic nu de frunze, de frica de-a trăi.
Ce-am luat dinastă viață, ce duc eu mai departe?
Mie teama nu de toamnă - numai un pic de moarte!

31.10.2006

Zi-mi ce vrei tu

Aș vrea să pot
Frânturi de gând
Sau un gând tot
Să-ți dau în dar.
Sau ca să ierți
Viața-asta grea
Să rostești tu
Cam ce ai vrea .
Și să spui nu
Sau să spui da.

În viața ta
Vrei tu în dar
Clipe de vis
Sau de coșmar?
Tu ai decis!
Sau n-ai habar,
Că îți pot da
Un vers în scris
Din viața mea?

Zi-mi ce vrei tu
În viața ta...
Să spui și nu
Să spui și da?
Eu am promis!
Dar tu vei vrea
Clipe de vis
Sau de coșmar?
Un vers în scris
Din viața mea
Să-ți dau în dar,
Sau n-ai habar?
30.10.2006

Doar înapoi

Doamne cum mă doare iară
Depărtarea dintre noi,
Că mi-aș cumpăra azi gară,
Și bilet doar înapoi.

Să prind trenul fără șine
Cu un singur pasager,
Și din rău fără de tine
Să nu uit și să te cer.

Dar în visurile toate
Eu de sunt - tu nu ești - tu.
Toate găurile sunt date
Și pe tren, azi scrie - NU!

Doamne cum mă doare iară
Și prezent, trecut și vers
Că mi-aș cumpăra azi gară,
Și un tren cu-n singur sens..

Dar azi găurile sunt date
Multe au chiar ipoteci..
Și în visurile toate,
Tu îmi vii doar ca să pleci.
25.10.2006

Nu te iubesc!

Nu te mai chem să vii, cuvintele-am ucis.
Tăcerea cade astăzi ca cel mai bun firească.
Și mă gândesc la tine ca cel din urma vis...
Nu te iubesc și totuși, ce mult te mai iubesc!

Cuvintele n-au rostul și nici nu l-au avut.
Prin soarta ne-am pierdut-străini am răătăcit.
Nici n-am știut ce vrem sau de ceva am vrut...
Nu te iubesc și totuși, ce mult te-am mai iubit!

Nu te mai chem să vii, las gândul să te cheme...
De-am fost sortiți sau nu, azi sigur nu vom ști.
Ne-am întâlnit sub vise și zodii de blesteme...
Nu te iubesc și totuși, ce mult te-oi mai iubi!

11.10.2006

Parcă te-aș chema

Gândurile-mi plâng pe undeva...
Deși mor să le mai simt rebele.
Cu un ultim dor te-aș rechema,
Dar mă doare rana neputinței mele.

M-aș lăsa în voia simțurilor toate
Și-aș trăi doar clipa împărțită-n doi.
Lanțuri azi aș rupe pentru libertate.
Însă unde ești? Ne-am pierdut de noi...

Gândurile-mi plâng pe undeva...
Ochii tăi mă dor când privesc pustiu.
De-aș ști unde ești, parcă te-aș chema,
Sau m-aș face vers - ca să mă rescriu.

06.10.2006

Unde-i România?

Avem răni adânci în suflet, răni care-au uitat să doară.
Cine-și mai permite astăzi să iubească sau să moară?

Avem rău, de-atâta rău, nu vedem că nu se poate!
Avem griji, avem poveri, morții ni-i jelim în rate.

Ne ipotecăm și gânduri, ne ipotecăm idei
Și umili acceptăm resturi ce rămân mie de lei.

Cât mai costă azi iubirea – și ce mai contează-n viață?
Dragostea-i la colț de stradă și se vinde ca la piață.

Tot mai singuri, disperați – urmăriți de-aceiași soartă,
Unii care pun poveri, și-apoi cei care le poartă.

Cine-și mai permite astăzi să iubească sau să moară?
Când ne tot numim români – fără dragoste de țară.

Mă-nspăimântă tot ce simt, dar nu-mi văd vinovăția,
cât mă simt încă român! Însa unde-i România?

04.10.2006

Hai să fugim în lume

Hai să fugim în lume de-ar fi și pentru-o zi
Să ne uităm de viață - să ne-amintim de noi
Luăm clipa și speranța și-o împărțim la doi
În care vom și plânge, vom râde, ne-om iubi.

Hai să fugim în lume, hai să fugim în munți
Să ne iubim pe creste, mai liberi decât cerul.
Să-ți spun ce vrei s-auzi - uitând doar adevărul
Să-ți cânt până la lacrimi iar tu să mă ascuți.

Hai să fugim în lume, doi evadați din viață
Ce au furat o zi... și condamnați la moarte
Vom reveni și crucea ne-om duce mai departe...

Dar mâine, numai mâine fugim de dimineață...

28.09.2006

Îți simt sărutul

*Tata a înfundat butoiul și din pod a dat jos linul
În Mironești, tot satul, de azi culege via.
Și-n mult o săptămâna ne vom fâli cu vinul.
Că toamna a venit, și-ncepe veselia.*

Miroase-a nuci și-a toamnă și clipa nu mai bate
Se-aude numai mustul cum curge în butoaie
Miroase-a tămâioasă, curat, și-a mere coapte
Și noi culegem via - înfrigurați - prin ploaie...

Ne vom opri spre seara, vom pregăti grătarul,
Mama pune pastrama, eu mușc dintr-o gutuie...
Tata atâță focul și pregătește jarul,
Bem must, mâncăm friptura, alt vis pe lume nu e!

Un dor, atât mai simt și parcă-aș vrea să gust
Splendoarea-ntregii lumi - acum la Mironești!
Aproape-ți simt sărutul în cana mea de must
Și-un gând mă tot îndeamnă să știu pe unde ești.

24.09.2006

Sub semnul interzis

Eu îmi trăiesc aducerile aminte
Ca un prezent ce n-a avut trecut.
Sub zodii interzise te-am cerut,
Și te-am pierdut nedemn printre cuvinte.

De te-am iubit târziu sau prea devreme,
Nici nu mai știu - destinul era scris:
Să te cunosc sub zodii de blesteme
Și să te pierd sub semnul interzis.

17.09.2006

Te-am căutat

Te-am căutat în rimă și te-am iubit în versuri,
 Și-n orice tresărire mă amăgeam că ești.
 Vroiam un sens în viață nu viața cu "n" sensuri,
 Doar să-mi trăiesc povestea, nu sute de povești.

Te-am căutat în muzici și te-am iubit pe vals
 Și-n orice notă caldă îmi amăgeam gândirea.
 Vroiam atât de mult, dar vezi ce mi-a rămas
 Nu am găsit niciunde – pe tine sau iubirea.

Te-am căutat o viață și te mai caut încă
 Te-am căutat în vise și-n lungi păreri de rău.
 Privește vine toamna, dar ce tristețe-adâncă...
 Când tu mă vei găsi, de mult n-am să fiu eu.

12.09.2006

Și astăzi te-am aflat

Pe umeri aplecați mai duc poveri
 Minciuna am schimbat-o cu minciuna.
 Te-am căutat mereu în ... totdeauna,
 Și astăzi te-am aflat în ... nicăieri.

Îngenuncheată azi la poarta lumii
 Tot mai cerșesc un zâmbet în sărut.
 Sfârșit în toate, fără de-nceput,
 Zălog să-l las trădării și minciunii.

De mi-a fost dor, nici n-am știut de cine
 Și când plângeam îmi auzeam tăcerea.
 De ce te aflu azi în ... nicăierea
 De n-ai fost tu și n-am gândit la tine?

07.09.2006

Ce speram?

Începe amintirea să mă doară
Amurgul vieții îmi tot bate-n geam,
Cât am visat... și doamne cât speram!
Și de mințit, mă mint - a câta oara?

Și de cântat -doar fals mai pot să cânt,
Iubirile au trecut și le-am uitat.
O viață de-am avut - o vad plecând...
Dar tu mai ești? De nu, când ai plecat?

Începe înserarea sa îmi plângă
Către înalt spre-a mai cerși o viață...
Mă doare gândul doar pe partea stângă,
Pe partea dreapta - încă-i dimineață!

02.09.2006

La mulți ani Teodora!

Anii ne-au trecut
Parcă-au fost sărut
Pe obrazul drept.
Cât pot să cuprind
Gândul mi-l deschid.
Spre tine-l îndrept...
Și dacă-as putea
Viitor ți-aș da,
Azi, de ziua ta.

Lasă-mă să-nchin
Un pahar de vin.
M-amețesc puțin,
Și-am să-ți cânt cu foc
De dor și noroc
Din chitara mea
Azi, de ziua ta.

Anii ni s-au dus
Mult către apus
Rătăcind cu ora...
Ce-am avut de spus?
MULȚI ANI Teodora!
Azi de ziua ta
Dacă aș putea
Viitor ti-aș da.

30.08.2006

Nu pot

Aproape am ajuns să te cerșesc
În intersecții și la colț de gând.
Obsesie mai mult. Nu te iubesc!
În mâna-ntinsă visul stă la rând.

Aproape am ajuns să mi te cer
Și speculații să tot fac la bursă.
Dar cad mai rău în propria mea cursă,
Lăsată între minciuna și-adevăr.

Aproape, doar aproape, sunt de tot
Întind o mână și n-ating nimic.
Și-n fiecare zi mai mor un pic
Când te cerșesc, dar să te iau - nu pot!

28.08.2006

De-i bine că mă pierzi

Când dragostea începe să-ți apună
Și n-ai mai ști că ochii mei sunt verzi,
Să ne luam adio - și pa - și viață bună!
Ce-i rău ca m-ai avut, de-i bine ca mă pierzi?

Când dragostea se stinge și pasiunea moare
Pe buze, nerostite - încremenesc cuvinte...
În loc de plictiseală, și chin, și nepăsare,
Privește pe fereastră - ai viața înainte!

Dacă-ai s-alegi seninul, când eu îți sunt furtună
Și-ai prefera albastrul - tu - ochilor mei verzi,
Să ne luam adio - și pa - și viață bună!
Ce-i rău ca m-ai avut, de-i bine că mă pierzi?

14.08.2006

Mă-nscriu

Mă-nscriu pe lista celor care mor,
În fiecare zi puțin câte puțin.
Iar zile de-au rămas sau de mai vin,
Anticipez venirea și mă dor.

Mă-nscriu pe-o lista ce să-mi amintească
De cei sătui de astăzi și sătui de mâine
Ce-n goana vieții și muncind pe-o pâine
Nu-și amintesc ce-nseamnă să trăiască.

Mă-nscriu eu azi în listele tristeții
Le editez și-apoi le leg în carte.
Și plec zâmbind spre ce înseamnă moarte.
Tribut să-i las tot ce-și dorește - vieții!

08.08.2006

Vreau

Să plouă mult și să se lase ceața,
Să nu mai știu, să nu mai simt nimic.
Într-un cortegiu, dusă de un dric,
Să mă găsească mâine – dimineața.

Vreau liniște, și azi și vreau în veci!
Să nu-mi aud nici gândul ce blestemă...
Doar morții să-i aud încet cum cheamă
Un ultim gând al meu - la lilieci.

Să plouă mult – atât cât să-i îmbete,
Pentru o clipă doar - cât să le fie dor.
Să creadă toți, c-am regretat, că mor
Să plouă mult, dar eu, nu am regrete!

07.08.2006

De dorul cui

De dorul cui, scrii rânduri după rânduri,
Privirile, azi cui i le cerșești?
Iubești nebun...iubirea o iubești!
Iar gânduri ai... că-ți place să ai gânduri.

Distanțele te dor... că-ți place dorul...
Și-ți plânge-n nebunie fericirea.
Spui că iubești – dar știi ce e iubirea,
Când tu privești la cer...privești și norul?

De vrei un semn, am să-ți trimit un semn!
Mă risc, și-ți fac eu azi o bucurie...
Și-am să-ți trimit în gând o melodie,
Și două rânduri - trei, într-un poem.

De dorul cui, scrii rânduri după rânduri?
De vrei un semn, am să-ți trimit un semn!
Dar dă-mi în schimb - colecția de gânduri.

01.08.2006

La porți de rai

Iubitul meu, nu timpul ne condamnă!
Sau un trecut prea gol și crud din noi.
Ci doar o-ntreagă lume, ce blestemă
Și numără azi fals, din doi - în doi.

Iubitul meu, nu timpul ne desparte,
Ci doar o-ntreagă lume și... ceva.
Dar îți promit că dincolo de moarte,
La porți de rai, umil te-oi aștepta.

Ne vom privi atunci fără restricții,
Fără-un cuvânt, nebuni să ne iubim,
La porți de rai – unde nu-s inchiziții
Să ne condamne pentru cât simțim.

30.07.2006

Pe totdeauna

Poeme aş vrea să-ţi cânt în mii de şoapte,
Şi-ncet să te sărut după ureche.
Să-ngenunchez, să mi te cer pereche
Şi muza mea de vrei, în astă noapte.

Iar tu să-mi juri iubirea pe vecie,
Chiar dacă mâine vei uita ce-ai spus.
E seara noastră. Cum va fi - să fie!
Să-ţi cânt poeme îmi va fi de-ajuns.

Mie dor să mă asculţi...doar sunt nebună
Cu dor de tine astăzi, ca-n fiecare zi
În care opresc timpul-doar pentru a te iubi.
Tu spui: păstrează clipa...
Eu spun: pe totdeauna!

29.07.2006

Să vină toamna

Să plouă mult, să plouă încet şi rece.
Să vină toamna... dar definitiv!
Iar tu să mă iubeşti... până-ţi va trece.
Apoi să pleci - găsi-vei tu motiv.

Să vină toamna cu ploi mari şi reci
Să-mi umple gânduri negre şi pustii
Iar tu să mă iubeşti, şi-apoi să pleci...
Uitând în care toamna să revii.

Iar eu te-aştept probabil încă-o toamnă.
De vei pleca - nu vei privi înapoi.
Şi am să revin la gândul ce blestemă
Şi neagă - nebunia dintre noi.

29.07.2006

Iertare aş şti să-ţi cer

De-aş şti cu ce-am greşit, mi-aş cere azi iertare
Genunchii umilinţei mi i-aş răni-n podele
Cu fruntea sprijinită uşor de Carul Mare
Aş închina o cupă în cinstea milei mele.

Te-aş implora "mă iartă" de-aş şti cu ce-am greşit
N-aş mai simţi durerea ca un pumnal în piept...
În prag de nebunie mă-ntreb: chiar te-am iubit?
În prag de nebunie: Ce-i drept şi ce nu-i drept?

Privirea-n rugă mută n-ar mai cerşi spre stele
De-as şti cu ce-am greşit, iertare aş şti să-ţi cer.
O cupă azi închin în cinstea milei mele.
Şi-aş vrea să uit de tot, şi-aş tot uita să sper...

Genunchii umilinţei mi i-aş răni-n podele.
De-aş şti cu ce-am greşit, iertare aş şti să-ţi cer.

Am rătăcit

Am rătăcit în doi pe drum de noapte
Şi te-am luat cu mine-n multe vise
Dar ai uitat şi au rămas nescrise,
Neauzite, neîmplinite - şoapte.

Eu ţi-am jurat iubirea adevărată
Tu ai jurat iubirea ta eternă...
Dar spune, de ce astăzi pe-a ta pernă
Trăieşti acelaşi vis, cu altă fată

A fost un vis trăit numai de noi
Mai mult închipuiri că e iubire...
Iar timpul numai azi ne dă de ştire,
Că viaţa s-a jucat cu amândoi!

22.08.2006

Îmi ești

Ești clipa de refugiu ce fruntea îmi rezem
îmi ești și vers, și liniște, și cult
îmi ești și bucuria de care, eu mă tem.
ești vocea ce-mi doresc (vorbindu-mi) s-o ascult.

Ești clipa de refugiu ce inima o vrea
ești gândul ce-mi aleargă în calea ta nebun.
dar mă cuprinde teama de câte ori îi spun,
că lumea mea e alta și alta-i lumea ta.

Ești clipa de refugiu și visul meu pierdut,
ca orice răsărit – sortit e să apună...
de-aș crede astăzi într-un alt început
mi l-aș dori cu tine – și veșnic împreună.

24.06.2006

Să nu uit

Să îmi păstrez puterea, să-mi fie dor de tine
Să nu mai simt durere, să nu mai simt blestem,
Să nu mai strig în noapte jurând că-mi este bine.
Mă bat cu pumnul-n piept, dar Doamne, cât mă tem!

Să îmi păstrez puterea de-a te chema în gând
Mă lupt cu disperarea de-a nu-ți uita surâsul,
Vreau să-mi mai fie dor, să nu te uit nicicând
Tu zâmbetul meu ești, așa cum mi-ești și plânsul.

Să îmi păstrez puterea de a-mi fi de tine dor.
Dacă-am să uit de tine - de mine voi uita
Și zilnic voi muri, tot ignorând ca mor...
Și-ncet, încet cu mine și amintirea ta.

Nu vreau să uit de tine, să uit cât mi-e de dor!

18.06.2006

Doar cuvinte

"Pe tine nu mă supăr nici în gând
Ai spirit ascuțit și suflet mare."
Sunt doar cuvinte spuse la-ntâmplare.
Cât aș fi vrut să nu le spui... plecând.

Ești înzestrat cu-atâta ușurință
Să treci prin viață ca și cum n-a fost...
Cu nepăsare și zâmbind anost...

Azi sunt un condamnat la moarte, care
Așteaptă grațierea fără rost...
Chiar de la cel care a dat sentința.
Și ca într-o piesă regizată prost
N-am să mai plâng, chiar de actorul moare.
28.05.2006

Să-ți cânt un deal

În suflet port cu greu lumina
Dar în priviri îmi arde cerul.
În mâna dreaptă țin minciuna,
Și-n mâna stângă - adevărul.

Ce aș putea eu astăzi să-ți ofer?
Ce-ar mai putea cuvintele să-ți spună?
Doar o secundă să privești spre cer,
Și-ți dau privirea oglindită-n lună.

Ce aș putea eu astăzi să-ți mai cânt?
Când doinele s-au dus, rămasa jalea.
Doar o secunda să privești la vânt,
Și-ți cânt un deal, ca să-mi pot plânge valea.
11.05.06

Și salcâmul moare

Se lasă înserarea peste sat.
 Eu îmi privesc apusul din grădină...
 Cu gândul sprijinit la rădăcina
 salcâmului ce nu s-a scuturat.

Absența ta, ce astăzi mă mai doare,
 Un greiere o cântă în surdina
 salcâmului ce tremură sub floare.
 Eu n-am greșit – nici tu n-ai nici-o vină.

Cu gândul sprijinit la rădăcină
 privesc apusul care îmi trecu...
 Și la-nceputul dintre da și nu
 mă dăruiesc salcâmului... tulpină.

Vreau înapoi doar clipa ce-mi trecu...
 tăcerea ta și astăzi mă mai doare!
 Eu sunt aici - absent ești numai tu!
 și până mâine...și salcâmul moare...

24.05.2006

Plânge Dumnezeu

Port pe umeri poveri cât un munte
 și în minte un volum tot mai trist de idei.
 Focul s-a stins într-atâtea amănunte,
 Fără rost s-au tot dus anii mei.

Uneori prin ploaie, nimeni nu mă știe
 rătăcesc aiurea, plâng cât mi-e de greu.
 Și-mi spun chiar și atunci în vers de poezie,
 Pentru mine plânge astăzi Dumnezeu.

Iar acum de plouă și țara-i sub ape
 mă iartă de toate - tu poporul meu,
 c-a uitat de lume, și-a uitat de toate.
 Pentru mine plânge astăzi Dumnezeu.

27.04.2006

Mi-ai fost drog

Între noi amândoi, multe vorbe s-au spus
Dar ca eu să-nțeleg, n-au fost spuse de-ajuns.

Am vorbit neîncetat, de dorinți și nevoi
Am visat și am râs, și-am mințit amândoi.

Mi-ai fost drog, nebunie și obsesie ai fost
Cum să pot azi pricepe ca a fost fără rost?

Vorbe multe s-au spus până a fost prea târziu.
Nebunie și dor simt eu azi când îți scriu.

Și-ți tot scriu... implorând te mai chem undeva,
Dar tot eu îmi răspund... ca și cum ți-ar păsa!

Te-ai tot dus... fără-un gest de-a privi înapoi
Dintr-un vis ce credeam ca pășim amândoi.

Mi-ai fost drog, nebunie și obsesie-mi ești
Nu mai pot respira... tu cum poți să trăiești?

De ești bine sau nu, doar atât vreau să știu...
Spune-mi "sunt încă aici" sau "că e prea târziu"!

.....
Ca să pot respira... astăzi viața îmi cere
Când trăiesc fără tine... să-nțeleg din tăcere.

03.04.2006

Iubire-n amurg

Iubire-n amurg
Neînțeleasă... neclară.
Întrebări fără sens care dor
Și vise ce încă mai mor
În noi și în bezna de-afară.
Cu noi spre un ultim amurg
Iubiri ce naiv se mai scurg
Și vise ce încă mai mor...
Mi-e teamă mai mult decât dor.
În noi întuneric, întuneric afară.
O taină?
Iubire?
Neînțeleasă...neclară.

28.02.2006

Colinde

Cântă-le cu mine – Românie Mare!

Să miroasă-a iarnă să miroasă-a brad,
Și ninsori să cadă ca-ntr-un sfânt tablou.
Vechile colinde să le-ngân din nou...
Să fiu eu lumina fulgilor ce cad.

Să mă simt acasă să mă simt pământ!
Eu colindătorul anului ce vine...
Să vă cânt colinde și să uit de mine,
Să fiu eu sfârșitul și-nceputul sfânt.

Dincolo de viață, dincolo de moarte...
Să va cânt colinde s-ascultați de-ați ști!
Vă iubesc cum nimeni n-ar putea iubi,
Prin colinda vieții - vremurilor toate...

Am să vin la noapte, vă-așezați sub brad
Eu colindătorul ce mai cânt la porți.
Sunt trimisul lor - moșilor din morți...
Să vă-arăt lumina fulgilor ce cad.

Să miroasă-a iarna și a sărbătoare,
Și ninsori să cadă ca-ntr-un sfânt tablou.
Vechile colinde să le cânt din nou...
Cântă-le cu mine – Românie Mare!

02.12.2006

Colind trist

Colind pustiu și Doamne, colindul cum mă doare
De parcă întreaga țară, azi plânge-n pieptul meu!
Știu binele ce-l vrea și simt cât e de greu
Și-i simt toata tristețea în prag de sărbătoare.

Unii avem din toate iar alții ce avem?
Deși un cer de-asupra și un pământ ne soarbe.
Ne vedem mult prea mari, dar ce mărunți suntem,
Noi subjugăți pe veci de-aceleași patimi oarbe!

Colind si cer lumină doar pentru cei ce n-au
Decât un vis de ieri și o speranță-n mâine...
Pentru acei ce zilnic la colț de stradă stau
Și îmi cerșesc din ochi, un ban, pentru o pâine!

15.12.2006

Colind

Te-mbracă în betea, fii brazilor stăpână,
E vremea când toți munții își vor plăti simbria!
E sărbătoarea vieții din datina străbună.
Te naște! Te colindă! Trăiește România!

Lipsește numai iarna care-a uitat să vină
Și fulgii de zăpadă ce nu s-au mai născut..
Da'n fiecare casă e-o rază de lumină,
Și o dorință veche, prea veche, de-nceput.

Te naște! Te colindă! Trăiește România!
Mai mult ca ieri, eu astăzi respir prin munții tăi
La vremea când se pleacă spre a-și plăti simbria...
Port brazii ce-or să cadă, pe veci, în ochii mei!

14.12.2006

Vis de Crăciun

Să am o casă într-un vârf de munte
Să ningă mult și lin a pace și uitare,
Un brad mare la poarta și unul mic în curte
Doar liniștea să-mi fie motiv de îngrijorare.

Să ardă focu-n soba și să privesc la foc
În mâna îmi țin cana –cafeaua e fierbinte ...
Nu mai există teamă, neșansă, nenoroc
În lume e Crăciunul... trăiesc momente sfinte!

Privirea-n rugă mută se-ndreaptă către cer
Nu vreau colindătorii să bata-n ușa mea.
Doar lupii-aș vrea să-mi urle la geamuri "Ier-i Ier",
Să am un brad în curte, eu nu l-aș mai tăia.

I-as pune doar beteală și-n vârf de tot o stea.

Decembrie 2005

Catrene, glume, replici

Stare de fapt

Tu ia-mă și mă lasă, și-apoi din nou mă ia
M-ai amețit de tot că nu-țeleg nimic...
Atât mă întărâți și greu mi-e să-mi explic
Dacă te joci cu mine, sau este altceva?

Eu azi te vreau pe tine – dar bine-i și așa...
Tu mă incیți și-mi place, dar parc-aș vrea să nu
Și astăzi te doresc cât mă dorești și tu
Șampania-i la rece, dar cine s-o mai bea?

Așa ca-ntr-un final, ne-țelegând ce rost
Avut-au toate acestea, la cât m-ai amețit
Voi exclama năuc, dar tare fericit:
'O Doamne, ce frumos și cât de bine-a fost!'

În joaca ce-ai pornit-o, tu m-ai pierdut pe drum
M-aș regăsi și singur, dar parca nu-mi mai pasă
Mă vrei sau nu mă vrei? Atunci te rog mă lasă ...
De ne-om iubi vreodată – ne vom iubi postum!

Ce nu-țeleg eu astăzi și aș dori afla...
De ce și viceversa îmi pare tot așa ?????

22.07.2006

Doar să îmi beau cafeaua!

Mi-e teama de-ntâmplarea ce n-am trăit-o încă,
Iar ziua ce-o să vină - mi-e teama s-o aștept.
Deși gândul și mintea sunt tari precum o stâncă
Ceva mai simt că bate, firav de tot în piept.

Fixând în gol tavanul - mă prinde dimineața,
Apoi nesiguri pașii abia de-ating podeaua.
Tu spui că o iubire, azi poate-mi schimba viața,
Eu spun că îmi va trece - doar să îmi beau cafeaua!

20.08.2006

Diseară am să te-aștept la mine acasă

Diseară am să te-aștept la mine acasă.
Să vii cu flori, șampanie și... tu.
Vom fi doar noi, dar vom avea la masă
Tot ce-am dorit, și nu e loc de... nu.

Iar la cuptor voi pune-o curcă mare
(curcanul nu m-am îndurat să-l tai)
Doar știu că, orice-aș pune de mâncare,
Privindu-mă, habar să nu mai ai...

Voi pregăti frumos și-o garnitură
Cu mazăre, cartofi și... ceva praz,
Să nu mai știi ce duci încet la gură.
Să cazi din adorare - în... extaz.

Iar ca desert, voi face-n astă noapte
(pe lângă patul ce ne-așteaptă sus),
Umplute cu stafide, mere coapte -
Deliciul casei - parcă ți-am mai spus!

Diseară am să te-aștept la mine acasă,
E totul gata - nu e loc de... nu.
Vom fi doar noi, ne-om așeza la masă...
Să vii cu flori, șampanie și... tu.

Să-ți fiu iubită chiar și pentru o noapte,
Dar tu să mă iubești pe totdeauna!
Cât ți-ai dori, să nu mă uiți... (nebuna)
Și-al meu sărut cu gust de mere coapte.

17.07.2006

Cât mă doare

Simt în mine o durere și un chin ce mă frământă...
Am dureri de-ncheieturi și uneori dureri de burtă!
 Nopti întregi eu stau de veghe și nu am nici-o crezare
 Te pândesc că poate apari, ca o umbra... pe cărare...
 Pătimaș și îndărătnic, te iubesc ca un nebun...
 Ți-am trimis în dar bomboane, și-o duzină de săpun!
 Nepăsarea ta mă arde, focul este mai aprins...
 Am noroc că mai și plouă, câteodată l-a mai stins!
 De ai fi de mine aproape, ai vedea cât te iubesc...
 Dar să vin până la tine – e prea cald și mă topesc!

27.06.2006

De ziua ta

Cu amintiri, cu vise și păreri de rău,
 Doar astăzi îmi mai plânge nostalgia...
 Și-ți mai trimit un ultim gând al meu
 Apoi te uit ... va trece nebunia.

Un gin tot am să beau de ziua ta
 Am să comand și mici, pe săturate,
 Și îmbătându-mă - să-ți dau dreptate...
 Să înțeleg... De ce a fost așa...?

Am să mă mint că-mi este foarte bine
 Amarul să-mi înec în cinstea ta.
 Dacă mă-mbăt, ce zici - vin pin' la tine?
 Și ce-o mai fi - de-o fi - om mai vedea!

Deci "La mulți ani!" îți spun și la mai mare!
 Primește-n dar - un ultim gând al meu...
 Tot ce-i mai bun - eu ți-am dorit mereu
 Tot ce-i mai bun - doresc în continuare...

.....
 Cu amintiri, cu vise ce-or să piară...
 Ne trece viața iute - dar te doare?
 Ies gemenii din zodie afară...
 Și viața o privesc cu nepăsare!

14.06.2006

Mă regăsesc

Mă hrănesc cât pot de bine,
Beau și bere, beau și vin
Dacă pleci de lângă mine,
Mă scapi dracului de chin!

Visez c-ai plecat pe veci
Și eu cânt - parca-aș zbura.
Viața îmi trăiesc de pleci...
Doamne - de-aș mai apuca.

Sunt complet pierdut în ceață
Beau și bere, beau și vin.
Însă sper o dimineață,
Când tu pleci - măcar puțin...

29.09.2006

Te lasă

"Scrii versuri mediocre, scrii versuri incultură
Te faci de râs cu ele, n-au nici un Dumnezeu!
Mai bine te apucă, să faci agricultură,
Căci tu, în poezie, rămâi un biet pigmeu !"

Așa mă sfătuia mai ieri o soră bună
Și eu naivul mare chiar o crezui un pic,
Și-n marea-mi supărare nu am mai zis nimic.
Dar azi vă zic la toți: Ce vrea, poate să spună!

Eu chiar sunt bun la toate și mă pricep la tot
Chiar pot săpa porumbul, dar scriu și poezie
Să spună ce dorește! Ce naiba-mi pasă mie?
Nu știu dacă-i din sapa, dar chiar mă doare-n cot!

Iar muza stă la mine ca și la ea acasă
Și toarce ca nebuna - mi se strecoară-n pat
Și-mi jură că ce scriu, deloc nu-i surogat
Pot s-o alung din suflet, ea sigur nu mă lasă.

Ca să renunț la scris? Îmi pare nebunie!
E ca și cum aș spune - n-am să mai beau cafea.
De nu-ți place cum scriu, îți spun, ce pana mea?
Nu mă citi și gata!- nu scriu să-ți placă ție!

Nu știu decât că mi s-a întâmplat!

Să te privesc când tu habar n-aveai...
Mă-mpinse dracul, sau mă rog - amarul!
Când vinete de coajă .. decojeai,
Sau când tăiai în patru gogoșarul...

Nu știu decât că mi s-a întâmplat!
În ce moment habar și n-am ce face....
Când pregăteam, de ciorbă...zarzavat?
Sau când puneam borcanelor capace?

Nu știu decât că mi s-a întâmplat!
Iar astăzi când îmi spui ca tremuri... zău!
M-apuca cu regrete un oftat...
Atinge-mă, și vezi cum tremur eu!

11.02.2007

Se șterg păcate lui...roată

Din Rai, un zgomot infernal
Și-un lăcat mare pus la poartă,
Cică-i un act oficial...
Se șterg păcatele lui...roată!

Și sfinții, unii dintre ei
Nu mai catadisesc cu gluma,
C-au mai rămas păcate: trei!
Dar li s-a terminat lor - guma.

Și pentru cei care nu știu
În Rai acum se-nvață scrima.
Să fie pregătiți când ...Roată
(de va "urca" într-un târziu)
Va provoca sfinția toată
La un duel mortal cu ... rima!

13.06.2006

Am răcit!

Te rog cu disperare, te rog dă-mi o batistă!
Că tare-mi curge nasul, privirea s-a înverzit.
Te-nșeli acum amarnic, eu nu sunt deloc tristă
Dormind ieri dezbrăcată – la dracu, am răcit!

Și-n loc să spui prostii de patimi și dorință,
Dormind ieri dezbrăcată - eu sigur sunt de vină!
Să faci un lucru bun îți e azi cu puțință?
Te du' la farmacie și ia-mi o aspirină!

Te rog cu disperare, te rog dă-mi o batistă!
Sau fă ceva, orice, să nu-mi mai curgă nasul.
Mă-ntrebi de e speranță? Te du la farmacistă!
Și pana mă fac bine – să nu-ți mai aud glasul!

19.05.2006

Răutate

Îmi pasă de vreme și-mi pasă de toate
Îmi pasa de tine...dar la timpul trecut!
Nu-mi pasă când râzi! Când plângi... te sărut,
Și-adânc mă cuprinde-o durere în coate!

Îmi pasă de vreme și-mi pasă de tine
Și-aproape că zilnic obsesie mi-ești!
Mi-e rău când te bucuri, când te superi – mi-e bine.
Te-aș strânge de gât – până când obosești!

Îmi pasă sălbatic, cum naiba să-mi pese...
De răul ce zilnic mi-l scoți tu afară!
De când te cunosc, chiar și rima îmi iese
Acidă și rea... eu sunt... mai amară.

28.05.2006

Testament

Mai mereu, destul de des,
Mă gândesc și am dreptate!
Să mă nasc nu am ales...
- Fără moarte nu se poate?

Îmi imaginez voios
Cum mă duc la Șefu-n față
Și îi spun: Te rog frumos
- Mai dă-mi să trăiesc o viață!

Eu nu vreau deloc "Momentul"
Vreau să faci și tu dreptate!
De aceea Testamentul
Va conține de se poate:

În vreo patru părți egale
Gândul meu va fi tăiat:
Un sfert va pleca în vale
Altu-n munte aruncat.

Gândul stâng e cam eretic
Locul lui e sus la stele.
Iar dreptul fiind bezmetic
I-am dat visuri mari și grele.

C-a trăit pe-această lume
Într-un mare loc pustiu,
Chiar de s-a ținut de glume
N-a trăit cât a fost viu!

Eu nu vreau deloc "Momentul"
Vreau să faci și Tu dreptate!
Nu-mi voi scrie Testamentul!
Fără moarte nu se poate?

Iar de-ai să mă chemi la Tine
Eu te rog, privirea mi-e plecată...
Închide-un ochi și milă ai de mine,
Și lasă-mă să mă mai nasc o dată!

Te aștept mereu

Sufletul mi-e cald, verde și mi-e viu
Zilnic trăiesc timpul - plin de tinerețe.
Ard de nerăbdare versuri să îți scriu
Și-am lăsat în urma trista bătrânețe!

Vino până la poarta sufletului meu
Te rog să nu bați - e deschisă-n zori.
Te aștept o oră ...ce va fi mereu...
Numai să nu uiți - și să vii cu flori!

Zilnic trăiesc timpul - plin de tinerețe.
Verde-mi este viața, precum ochi-s verzi.
Să rămâi de vrei... cu a ta tristețe,
Sau să intri-n joc - nici nu știi ce pierzi!

19.05.2006

Privește ... pleacă trenul fără noi

Privește ... pleacă trenul fără noi
preocupați să ținem "conferință"...
Păcatul împărțit la amândoi,
pare sublim când îl numești ... dorință.

Nu știi? ... eu chiar te-aș lua de mână
spre trenul amăgirii și-al pieirii mele.
O ora ca program pe săptămână...
și-o linie ferată până la stele.

Să prindem trenul nostru... alergând
n-ar fi nici imposibil și nici greu.
Dar uite, mie-mi șchioapătă un gând
iar tu ești cam miop de felul tău.

Sărmane orb, eu chiar te-aș lua de mână
în visul amăgirilor în doi,
o ora ca program pe săptămână...
Dar uite pleacă trenul fără noi!

Peste cuvinte cade azi uitarea.
Nimic n-a fost, nimic nu poți să spui!
Tăcerea mai adâncă decât marea
ne-aruncă... fiecare-n gara lui.

26.04.2006

Cri-cri-cri, degeaba ...cri

Vrăjește greierașul iar, "cri-cri"
 Tu n-ai pe ce să-ți pui prezervativul
 Deși zâmbești... n-ajunge aditivul
 acestui zâmbet... parcă te-ai prosti...

Și te deschizi și-ncerci să-mi spui motivul
 În viață ne e toamna doar - și știi...
 se sparg în cioburi sunetele gri
 ale cuvintelor; "tu umple-ți portativul"

Vrăjit-a greierașul "Cri-cri-cri"
 Acum ești gras, toți banii i-ai băut,
 Ai monument... eroul ți-a căzut!
 Rămas o amintire azi... prezervativul!

Un zeu azi se amuză... ce scânteie?
 Te uită: viața, cauză - efect
 Și tu "cri-cri"... dar timpul ți-a trecut.
 Mai ia un gin... că nimeni nu-i perfect!

Eu până mor, rămân totuși... femeie!

Declarație de dragoste

Mă duc la moară să mai fac mălai
 (de mă iubești atunci când dau la rațe)
 și-ți fac și-o mămăligă pentru mațe,
 e bună cu cârnați - de nu știai!

Griveiul meu îți spun: n-o să te-nhațe
 el e cârnații aceia - ce-i donai.
 deci te implor oleacă să mai stai.
 că nu importă clevetiri de țate.

de blugi nu-ți fă problemă - că nu-i bai!
 și îți sedeau așa de rău pe tine...
 spune și tu, că - fără - e mai bine
 nu obosești ca jos să îi tot dai.

și lasă-odată tortul de praline!
 eu știu că-i bun, dar lasă-l și ce dacă?
 iubește-mă o clipă și pe mine...
 de nu-ți fac patul în coșar la vacă!

E ziua îndrăgostiților

E ziua-ndrăgostiților – vezi bine
Ce timpuri ne sunt date să trăim!
Noroc avem... și eu, și tu cu mine,
Că doar ne suportăm – nu ne iubim.

Păstrează banii și nu-i da pe flori.
Sau să gândești cum timpul să-l petreci.
Tu vino plictisit – cum faci de mii de ori
Aruncă-te-n fotoliu și vezi dacă e meci.

Cu-același drag, îți voi servi o ciorbă –
Jumate-n farfurie, jumate-n poala ta.
Și tot cu-același drag și fără nici o vorbă,
Ți-oi pune și-o tocană, deși n-ai merita!

Și, Doamne, noaptea – ce nu o așteptăm –
O vom trăi, normal – cum s-a mai întâmplat!
(Fără prea multe vorbe – de ce să regretăm?)
Dormind... pe jumătatea care-o avem din pat.

14.02.2006

Cuprins

Prezența ta	
Lacrima de lună	
Hai!	
Totuși	
Destin de iubire	
M-am risipit	
Aceasta primăvara nu mai vine!	
De dorul tău	
și dacă	
Te-aș fi iubit	
Mielul	
Nebunii lumii	
Dorința	
Mi-e dor	
Doar să mă-ntorc la tine	
Ai să mă ierți	
Această zi în care...	
Spre munte	
Vine primăvara	
Clipa de refugiu	
Tu știi?	
Atât de simplu	
Vreau să fiu iubit și să iubesc!	
Dacă-ți spun cine sunt	
Te iubesc, așa cum te iubesc!	
Așteptând să vii	
Voi ști că te-am pierdut	
Îmi trece viața!	
Spre iad sau rai?	
Dacă te vreau?	
Mai cântă-mi azi iubirea	
Și Dunărea și munții între noi	
Dor de tata	
Din ce-a fost	
Ultima toamnă	

Adio!	
Îmi pare rău	
Trăiește-ți clipa!	
Pe sub castani	
Zi-mi ce vrei tu	
Doar înapoi	
Nu te iubesc!	
Parcă te-aș chema	
Unde-i România?	
Hai să fugim în lume	
Îți simt sărutul	
Sub semnul interzis	
Te-am căutat	
Și astăzi te-am aflat	
Ce speram?	
La mulți ani Teodora!	
Nu pot	
De-i bine că mă pierzi	
Mă-nscriu	
Vreau	
De dorul cui	
La porți de rai	
Pe totdeauna	
Să vină toamna	
Iertare aș ști să-ți cer	
Am rătăcit	
Îmi ești	
Să nu uit	
Doar cuvinte	
Să-ți cânt un deal	
Și salcâmul moare	
Plânge Dumnezeu	
Mi-ai fost drog	
Iubire-n amurg	
Colinde	
Cântă-le cu mine – Românie Mare!	

Colind trist	79
Colind	80
Vis de Crăciun	81
Catrene, glume, replici	83
Stare de fapt	84
Doar să îmi beau cafeaua!	85
Diseară am să te-aștept la mine acasă	86
Cât mă doare	87
De ziua ta	88
Mă regăsesc	89
Te lasă	90
Nu știu decât că mi s-a întâmplat	91
Se șterg păcatele lui ...roată	92
Am răcit	93
Răutate	94
Testament	95
Te aștept mereu	97
Privește... pleacă trenul fără noi	98
Cri-cri-cri, degeaba ...cri	99
Declarație de dragoste	100
E ziua îndrăgostiților	101